

РЕШЕНИЕ

№ 4876

гр. София, 11.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 04.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **10328** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 24, ал. 1 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба /ЗЕКПСОИТДУ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от изпълнителния директор Д. М., срещу Решение по част т. I, т. 7 от Протокол № 9/16.09.2015 г. на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и нищожност на обжалвания административен акт, като постановен при липса на компетентност и при съществено нарушение на административно-производствените правила, както и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че проведеното на 16.09.2015 г. заседание е нередовно, липсва кворум и не е спазен реда за вземане на решения, както и в дневния ред не е била включена точка за отнемане на лиценза на жалбоподателя. Възражава се още, че оспореното решение е взето след изтичане на установения срок по чл. 18 от ЗЕКПСОИТДУ, както и че ответникът не е имал право да премине от решение за спиране към решение за отнемане на лиценза. Твърди се още, че при издаване на акта е нарушен чл. 59 от АПК, тъй като липсва фактическо основание за издаването му, както и не са налице предпоставките на чл. 22, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ за отнемане лиценза на жалбоподателя. Жалбоподателят счита, че не са налице нито от едно от сочените основания за отнемане на лиценза, както и че част

от посочените правни основания не съставляват основание за отнемане на лиценз. Възражава се, че само разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 5 от ЗЕКПСОИТДУ съставлява основание за отнемане на лиценз, като фактическият състав на тази норма в процесния случай обаче не е изпълнен. Претендира се от съда да постанови решение, с което да прогласи за нищожно, алтернативно отмени оспореното решение, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – МЕЖДУВЕДОМСТВЕН СЪВЕТ ПО ОТБРАНИТЕЛНА ИНДУСТРИЯ И СИГУРНОСТ НА ДОСТАВКИТЕ КЪМ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ /Междуведомствен съвет/ - редовно призован, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. В съдебно заседание правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно по делото обстоятелството, че на жалбоподателя е издаден тригодишен лиценз за износ и внос на продуктите, свързани с отбраната № 11.00-653-1/24.01.2013 г. и тригодишното удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-5/24.01.2013 г.

С Решение по т. 4 от част I на Протокол № 2/25.02.2015 г. на М. съвет са спрени за срок от 6 месеца, считано от 25.02.2015 г., издадените на [фирма] тригодишен лиценз за износ и внос на продуктите, свързани с отбраната № 11.00-653-1/24.01.2013 г. и тригодишното удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-5/24.01.2013 г., и е забранено извършването на дейности по спрените лиценз и удостоверение за регистрация „до възстановяване на надежността на дружеството“. В мотивите на решението се посочва, че дружеството е престанало да отговаря на изискванията за надежност по смисъла на § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ и с действията по процеса на транспортиране, утилизация и изпълнение на договор за унищожаване на противопехотни мини е дискредитирало Република Б. по изпълнение на задълженията по ратифицираната Конвенция за забрана на използването, складирането, производството и трансфера на противопехотни мини и за тяхното унищожаване /О. конвенцията/.

С писмо вх. № 03.04-29/06.07.2015 г., адресирано до М. съвет, [фирма] е поискало във връзка с успешни разговори, водени между Република Б. и Република Гърция по връщане на наличните противопехотни мини в завод „М.“, [населено място], да бъде отменена забраната за извършване на дейности по лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-1/24.01.2013 г. и тригодишното удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-5/24.01.2013 г., за да бъде изпълнено успешно и възможно най-скоро дейността по обратното трансфериране на гръцките противопехотни мини, налични в склада на завод „М.“. Във връзка с това писмо с Решение по т. 17, част I, от Протокол № 7/08.07.2015 г. М. съвет е отменил свое решение от 25.02.2015 г. за спиране действието на тригодишното удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-5/24.01.2013 г. и е изменил удостоверението, както

следва: да се отнася само за трансфер от територията на Република Б. за територията на Република Гърция на намиращите се в складовете на [фирма] и подчинените му структури годни противопехотни мини, собственост на Република Гърция, като удостоверението е валидно до датата на окончателното напускане на територията на Република Б. на тези мини. В решението е посочено, че за пълната отмяна на решението за спирането на действието на издадените лиценз за износ и внос и удостоверение за регистрация на трансфер [фирма] следва да представи документи, удостоверяващи заявеното отпадане на обстоятелствата, довели до спирането на действията на лиценза и удостоверението, както и да представи списък на акционерите, брой на притежаваните от тях акции и документи по чл. 14, ал. 1, т. 8 и т. 9 от ЗЕКПСОИТДУ. С писмо изх. № 03.09-29/13.07.2015 г. [фирма] е уведомено за цитираното решение и изискуемите документи.

С писмо вх. № 03.09-29/07.08.2015 г., адресирано до М. съвет, [фирма] е представило документи, удостоверяващи заявеното отпадане на обстоятелствата, довели до спиране на тригодишния лиценз и удостоверение, а именно: списък на акционерите с броя на притежаваните от тях акции; удостоверение от НАП № 22250201500214492/17.07.2015 г.; 3 броя декларации от членовете на Съвета на директорите; списък на съгласуваните в Д. лица, които ще участват в дейността; 3 броя нотариално заверени копия на служебни бележки от Националната следствена служба /НСлС/ на членовете на Съвета на директорите; 3 броя нотариално заверени копия на свидетелства за съдимост на членовете на Съвета на директорите.

С писмо изх. № 03.09-118/03.09.2015 г. членовете на М. съвет са уведомени за насрочено заседание на 16.09.2015 г. и за утвърдения дневен ред, в който като т. 7 е включено и заявлението на [фирма]. Във връзка с така насроченото заседание като част от административната преписка са приложени становища на: Националната разузнавателна служба с вх. № 03.09-29/04.09.2015 г.; Министерство на финансите с вх. № 03.09-29/08.09.2015 г.; Министерство на регионалното развитие и благоустройството с вх. № 03.09-29/08.09.2015 г.; Министерство на вътрешните работи с вх. № 03.09-29/10.09.2015 г.; Държавна агенция „Национална сигурност“ с вх. № 03.09-29/10.09.2015 г.; Министерство на здравеопазването с вх. № 03.09-29/11.09.2015 г.; Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения с вх. № 03.09-29/11.09.2015 г.; Министерство на финансите с вх. № 03.09-118/12.09.2015 г.; Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ с вх. № 03.09-29/14.09.2015 г.; Министерство на енергетиката с вх. № 03.09-29/16.09.2015 г.; Министерство на икономиката с вх. № 03.09-118/16.09.2015 г.; Министерство на външните работи с изх. № 03-00-39/16.09.2015 г.

На проведено заседание на М. съвет на 16.09.2015 г. като т. 7 от обявения Дневен ред е било разгледано заявлението на [фирма], с което се заявява, че основанията за спиране на действието на тригодишния лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната, са отпаднали. Видно от Протокол № 9/16.09.2015 г. на заседанието са присъствали 14 члена на М. съвет, които са взели решение по т. 7, част I, за отнемане на тригодишен лиценз за износ и внос на продуктите, свързани с отбраната № 11.00-653-1/24.01.2013 г., издадени на [фирма], по целесъобразност, както и на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ, чл. 1, ал. 2, чл. 13, ал. 5 и чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ и § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. В мотивите на решението е посочено, че с действията си по процеса на транспортиране, утилизация и изпълнение на договор за унищожаване на

противопехотни мини, собственост на Република Гърция, дружеството е дискредитирало Република Б. по изпълнение на задълженията по ратифицираната О. конвенция, както и че според писмо изх. № 6030/24.11.2015 г. на НСлС дружеството, в следствие на възникналия инцидент на 01.10.2014 г. и съкращаване на работници от цех „Утилизация“, не е в състояние да изпълни договора за утилизация на противопехотните мини, собственост на Република Гърция, като в същото време Република Б. се явява в нарушение на чл. 1 от О. конвенция. Съгласно решението ликвидирането на последствията от взрива в завод „М.“, охраната на района, изплащането на обезщетения, допълнителното им транспортиране и охрана, все още незапочналият обратен трансфер и възможността Република Гърция да откаже да получи обратно трансферираните на българска територия мини, нанася щети на държавния бюджет, с което се нарушават икономическите и външнополитическите интереси на Република Б.. М. съвет е приел, че няма промяна на обстоятелствата, довели до решението за спиране действието на тригодишния лиценз, както и е отчетел, че не е завършено досъдебно производство № ДП-51/2014 г., водено от НСлС по повод взрива в завод „М.“. С писмо изх. № 03.09-29/29.09.2015 г. на секретаря на М. съвет, връчено на 30.09.2015 г. на жалбоподателя, видно от приложената по делото обратна разписка, последният е уведомен за цитираното решение за отнемане на лиценза.

Със заповед № Р-246/10.12.2014 г. на съпредседателите на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, изменена със заповед № Р-253/13.12.2014 г. и заповед № Р-114/20.05.2015 г., е определен поименния състав на членовете на М. съвет, както и са определени резервните членове.

По делото са представени от жалбоподателя и приети като доказателства и: удостоверение за трансфер № 000229/15.10.2013 г., издадено на [фирма]; документ за пренасяне на огнестрелни оръжия в рамките на Европейския съюз от 15.01.2014 г. с анекс към него; разрешение № 20140052903/30.06.2014 г., издадено на [фирма] за транспортиране от Република Гърция на взривни вещества, съгласно приложението; писмо вх. № 03.09-14/18.02.2015 г. на директора на Агенция „Митници“; писмо вх. № 03.09-14/12.02.2015 г. на Д.; писмо изх. № 6030/28.11.2014 г. на НСлС; 14 броя протоколи за демилитаризация на мини от гръцката армия, ведно със списъци на демилитаризирани мини, за периода от 30.04.2014 г. до 01.09.2014 г.; Договор № 719/10.07.2008 г. за разснаредяване и безопасна ликвидация на мини на Гръцката армия, сключен между [фирма] и „А.“ С.А.; Т. споразумителен протокол от 31.07.2013 г. между [фирма], „А.“ С.А. и „Х. Д. С.“ С. А.; уведомително писмо изх. № 93/20.03.2014 г., с което [фирма] уведомява началника на РУ „Полиция“, [населено място], за извършено транспортиране от Република Гърция на 6 528 броя противопехотни мини; уведомителни писма изх. № 139/20.02.2014 г., изх. № 197/18.03.2014 г. и изх. № 355/20.05.2014 г., с които [фирма] уведомява Министерство на икономиката и енергетиката за пристигането на ГКПП „Кулата“ на камиони с мини за демилитаризация и утилизация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приложена по делото обратна разписка жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 30.09.2015 г., като жалбата срещу него е подадена директно до съда на 14.10.2015 г., съгласно поставен върху нея вх. № 25242/14.10.2015 г., т. е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадена от компетентен административен орган – Междуведомствен съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ. Съставът на М. съвет е определен, в съответствие с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 4 от Постановление № 120 от 25.06.2012 г. на Министерски съвет /МС/, със заповед № Р-246/10.12.2014 г. на съпредседателите на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките, изменена със заповед № Р-253/13.12.2014 г. и заповед № Р-114/20.05.2015 г.

Актът е в предписаната от закона форма – мотивирано решение, в което са посочени фактически и правни основания за издаването му в съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Съгласно чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от Постановление № 120/25.06.2012 г. на МС заседанията на М. съвет са редовни, ако на тях присъстват повече от половината плюс един от членовете, като решенията се приемат с мнозинство от повече от половината плюс един от членовете му. Видно от приложените по делото писмени доказателства на проведеното на 16.09.2015 г. заседание са присъствали 14 от общо 17 члена на съвета, като всички присъстващи са гласували „за“ предложението за отнемане на лиценза на [фирма], т. е. решението е взето при спазване на изискуемия кворум и с необходимото мнозинство - повече от половината плюс един от членовете му. Действително, по делото се установява, че в дневния ред за заседанието на 16.09.2015 г. е включено като т. 7 заявление вх. № 03.09-29/07.08.2015 г. на [фирма] за отпаднали обстоятелства, при които е спрял тригодишен лиценз за износ и внос на продуктите, свързани с отбраната № 11.00-653-1/24.01.2013 г. и тригодишното удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-5/24.01.2013 г., а не е указано изрично, че ще се обсъжда отнемане на лиценза на дружеството. Това обстоятелство обаче не обосновава извод за съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като именно това заявление на „В.“ е било причина за включването на т. 7 в дневния ред, както и е било предмет на обсъждане от М. съвет, който в последствие във връзка с това заявление е взел и решение за отнемане на лиценза.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че процесното решение е нищожно, тъй като е взето след изтичане на срока по чл. 18, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ. Това е така, тъй като цитираната разпоредба е неотносима към предмета на спора. Срокът за произнасяне, указан в разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ касае процедурата по издаване на лиценз, сертификат за получател и/или удостоверение за регистрация и е неприложим в производството по спиране или отнемане на вече издаден лиценз.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че оспореното решение е издадено в противоречие с приложимите материално-правни норми. Условието

и основанията за спиране или отнемане на лиценз са регламентирани в раздел III от Глава Втора на ЗЕКПСОИТДУ. В процесния случай от приетите по делото писмени доказателства се установява, че с Решение по т. 4 от част I на Протокол № 2/25.02.2015 г. на М. съвет са спрени за срок от 6 месеца, на основание чл. 21, ал. 1, т. 2 във връзка с § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, издадените на [фирма] тригодишен лиценз за износ и внос на продуктите, свързани с отбраната № 11.00-653-1/24.01.2013 г. и тригодишното удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 11.00-653-5/24.01.2013 г., „до възстановяване на надежността на дружеството“. С последващо Решение по т. 17, част I, от Протокол № 7/08.07.2015 г. М. съвет е указал на [фирма], че за пълната отмяна на решението за спирането на действието на издадените лиценз за износ и внос и удостоверение за регистрация на трансфер, следва да представи документи, удостоверяващи заявеното отпадане на обстоятелствата, довели до спирането на действията на лиценза и удостоверението, както и да представи списък на акционерите, брой на притежаваните от тях акции и документи по чл. 14, ал. 1, т. 8 и т. 9 от ЗЕКПСОИТДУ /т. 3/. В изпълнение на това решение и преди изтичане на законоустановения 6-месечен срок на спиране действията на лиценза жалбоподателят със заявление вх. № 03.09-29/07.08.2015 г. е представил на М. съвет всички изискуеми документи. Във връзка именно с така подаденото заявление М. съвет е отнел лиценза на жалбоподателя с оспореното решение, като се е позовал на чл. 22, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ, чл. 1, ал. 2, чл. 13, ал. 5 и чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ и § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ.

Законовите предпоставки, при наличието на които М. съвет може да отнеме лиценз, са изчерпателно визирани в нормата на чл. 22, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ, а именно: 1. при възникване на обстоятелства, които противоречат на определените в чл. 1, ал. 2 цели и задължения; 2. когато лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице е представило неистински документи или неверни данни, които са послужили като основание за издаването на лиценза, сертификата за получател или удостоверението за регистрация; 3. лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице е извършило системни нарушения по този закон; 4. когато лице, което управлява и/или представлява лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице съгласно търговската регистрация, е осъдено с влязъл в сила съдебен акт за престъпление от общ характер; 5. в случаите по чл. 21, ал. 3. В процесния случай като основание за отнемане на лиценза ответникът е посочил т. 5 от чл. 22, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ, която норма препраща към чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ. Съгласно цитираната разпоредба ако М. съвет не бъде уведомен писмено от лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице в срока по ал. 2, че нередностите, послужили като основание за спиране действието на лиценза, сертификата за получател или удостоверението за регистрация, са отстранени, издаденият лиценз или сертификат за получател се

отнема или извършената регистрация се заличава, като издаденото удостоверение се обезсилва. За да бъде отнет лиценз на цитираното правно основание следва в 6-месечния срок по чл. 21, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ лицензираното лице да не уведоми писмено М. съвет, че нередностите, послужили като основание за спиране действието на лиценз, са отстранени. В конкретния случай от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че тази законова предпоставка не е била налице по отношение на жалбоподателя. Именно в указания от закона 6-месечен срок, който е започнал да тече от 25.02.2015 г. и е изтичал на 25.08.2015 г., жалбоподателят е подал заявление вх. № 03.09-29/07.08.2015 г. за отпадане на обстоятелствата, довели до спиране на лиценз, и е представил на М. съвет всички изисквани документи с т. 3 от Решение по т. 17, част I, от Протокол № 7/08.07.2015 г. Спирането на действието на лиценз е било „до възстановяване на надеждността на дружеството“ на основание чл. 21, ал. 1, т. 2 във връзка с § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, съгласно които действието на лиценз се спира когато са настъпили промени в обстоятелствата, при които е издаден лицензът, сертификатът за получател или удостоверението за регистрация, и лицензираното, сертифицираното или регистрираното лице престане да отговаря на изискванията за надеждност. В съответствие със сочената от административния орган за нарушена норма на б.„в“ от т. 20 на § 2 от ДР на ЗЕКПСОИТДУ "надеждност" на лицата за извършване на дейностите по този закон е налице, когато не са налице данни, че управител или член на управителен или контролен орган, или физическото лице, което пряко участва в осъществяването на дейностите по този закон, представлява заплахата за националната сигурност, икономическите и външнополитическите интереси на Република Б., укрепването на международния мир и сигурност и изпълнението на международните задължения на Република Б.. При съобразяване на цитираните разпоредби и представените от жалбоподателя, преди изтичане на 6-месечния срок, документи, настоящата съдебна инстанция намира, че последният е изпълнил указанията на самия административен орган за отстраняване на нередности, послужили като основание за спиране действието на лиценз, поради и което не са били налице предпоставките за прилагане на нормата на чл. 22, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ. С факта на писменото уведомяване и представянето на изискуеми документи в законоустановения срок от жалбоподателя за М. съвет отпада правомощието по отнемане на лиценз на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 от ЗЕКПСОИТДУ, като за него в тази хипотеза съществува само правната възможност или да не отмени спирането действието на лиценз, или да спре действието му за нов срок с изрични указания за отстраняване на конкретни нередности. Следва да се има предвид също така, че в конкретния случай независимо от обстоятелството, че административния орган при спиране действието на лиценз се е позовал на § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, то нито в решението си за спиране, нито в решението си за отнемане на лиценз не е посочил фактически

основания, не е навел каквито и да било твърдения дори за наличието на данни, че управител или член на управителен или контролен орган, или физическото лице, което пряко участва в осъществяването на дейностите по този закон, представлява заплаха за националната сигурност, икономическите и външнополитическите интереси на Република Б., укрепването на международния мир и сигурност и изпълнението на международните задължения на Република Б.. Изложените в тази връзка съображения за неизпълнение на международни задължения на Република Б., произтичащи от О. конвенция, както и за дискредитиране на Република Б. и нанасянето на щети на държавния бюджет, не кореспондират с легалното определение, дадено от законодателя, на понятието „надежност“, което именно е обосновоало спирането на действието на лиценза. В тази връзка следва да се има предвид също така, че изложените от М. съвет мотиви относно възникналия инцидент в завод „М.“, унищожаването на цех „Утилизация“ и съкращаване на работници, както и позоваването на писмо изх. № 6030/24.11.2015 г. на НСлС и на незавършеното досъдебно производство № ДП-51/2014 г., не обосновават отнемане на лиценза на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ, както и не попадат в легалната дефиниция на понятието „надежност“, на липсата именно на което се е позовал административният орган при спиране на действието на лиценза.

Настоящият съдебен състав намира също така, че доколкото в Решението по т. 4 от Протокол № 2/25.02.2015 г. при спиране на действието на лиценза М. съвет се е позовал на чл. 21, ал. 1, т. 2 във връзка с § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, както и изрично е посочил, че спирането на лиценза е „до възстановяване на надежността на дружеството“, без да дава указания за настъпили конкретни промени в обстоятелствата, при които е издаден лиценза, то спирането на лиценза е било единствено и само до отстраняване на нередностите по изискванията за надежност - в частност по б. „в“ на т. 20 от § 2 от ДР на ЗЕКПСОИТДУ. В следствие с решение по т. 17 на Протокол № 7/08.07.2015 г. са били изискани от жалбоподателя на основание чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ представянето на още няколко допълнителни документа, удостоверяващи отпадане на обстоятелствата, довели до спиране на действието на лиценза. При така установеното по делото съдът намира, че нередностите, послужили като основание за спиране действието на лиценза и които жалбоподателят е следвало да острани, са: 1. липсата на данни, че управител или член на управителен или контролен орган, или физическото лице, което пряко участва в осъществяването на дейностите по този закон, представлява заплаха за националната сигурност, икономическите и външнополитическите интереси на Република Б., укрепването на международния мир и сигурност и изпълнението на международните задължения на Република Б.; 2. списък на акционерите и брой на притежаваните от тях акции; 3. удостоверение от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за липсата на ликвидни и изискуеми публични вземания; 4. декларация на

едноличния търговец, управителя, прокуриста, на членовете на управителния и контролния орган на търговското дружество, че заявителят няма ликвидни и изискуеми задължения към физически или юридически лица, когато задължението е признато пред органа по принудително изпълнение. Видно от приложените документи към заявление с вх. № 03.09-29/07.08.2015 г., адресирано до М. съвет, [фирма] е представила изисканите от органа документи от т. 2 до т. 4, като по отношение на изискването за липса на данни за определени лица по смисъла на § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ следва да се има предвид, че доколкото административният орган в нито едно от двете си решения за спиране не излага твърдения за наличие на такива лица, а в административната преписка липсват данни за такива лица, то съдът приема, че дружеството не е престанало да отговаря на изискванията за надеждност и тази нередност, послужила като основание за спиране на лиценза, не е била налице към датата 07.08.2015 г. След като изрично указаните от М. съвет нередности, послужили като основание за спиране на лиценза, са били отстранени от жалбоподателя в 6-месечния срок, то за органа не е съществувала правната възможност да отнеме лиценза на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 3 от ЗЕКПСОИТДУ. По отношение на цитираната норма на чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ, както в решението за спиране на лиценза, така и в процесното решение, следва да се има предвид, че под „настъпили промени в обстоятелствата, при които е издаден лицензът“ законодателят е имал предвид промяна във визираните в чл. 14, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ изискуеми документи и обстоятелствата, удостоверявани с тях. След като в случая, както беше посочено вече по-горе, в решението си за спиране действието на лиценза М. съвет не е посочил конкретна промяна в обстоятелствата по чл. 14, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ, при които е издаден лиценза, с изключение на изискването за надеждност по смисъла на § 2, т. 20, б. „в“ от ДР на ЗЕКПСОИТДУ, а такива са посочени само в решението по т. 17 от Протокол № 7/08.07.2015 г., които безспорно са били отстранени от жалбоподателя с подаването на заявлението с вх. № 03.09-29/07.08.2015 г., то съдът приема, че към датата на постановяване на оспорения акт не е било налице неспазване на чл. 21, ал. 3 във връзка с чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ.

В конкретния случай следва да се има предвид, че се явяват и неприложими и сочените като правни основания за отнемане на лиценза чл. 13, ал. 5 от ЗЕКПСОИТДУ и чл. 8, ал. 1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, доколкото тези норми уреждат предпоставките за издаването на лиценз. От изложеното в мотивите на оспорения акт, както и от приложената по делото административна преписка, не се доказва в настоящото съдебно производство също така, че дружеството е извършило действия, които противоречат на определените в чл. 1, ал. 2 от ЗЕКПСОИТДУ международни задължения на Република Б., произтичащи от О. конвенция. В тази връзка следва да се има предвид, че по

делото не са ангажирани каквито и да било писмени доказателства, от които да е видно, че [фирма] е извършило действия по транспортиране, утилизация и изпълнение на договор за унищожаване на противопехотни мини, собственост на Република Гърция, в нарушение на действащата нормативна уредба, като обстоятелствата по възникналия инцидент в завод „М.“ не доказват извършването на действия в противоречие с чл. 1, ал. 2 от ЗЕКПСОИТДУ. Изрично в чл. 3 от О. конвенция е записано също така, че въпреки общите задължения по чл. 1 запазването или трансфера на известен брой противопехотни мини за унищожаване на мини е разрешено, като количеството на такива мини не трябва да надхвърля минималния брой, абсолютно необходим за гореспоменатите цели, както и че трансферът на противопехотни мини с цел унищожаване е разрешен. Не се установява по делото извършеният от жалбоподателя трансфер на противопехотни мини на територията на страната ни с цел тяхното унищожаване, да е бил извършен неправомерно, както и количествата на тези мини да надхвърля минималния брой по смисъла на чл. 3, т. 1 от О. конвенция. По делото липсват също така и каквито и да било писмени доказателства относно предприетите от [фирма] действия по трансфер от територията на Република Б. за територията на Република Гърция на намиращите се в складовете на дружеството и подчинените му структури годни противопехотни мини, собственост на Република Гърция, във връзка и с който трансфер М. съвет с Решение по т. 17, част I, от Протокол № 7/08.07.2015 г. е изменил удостоверението за регистрация за трансфер на продукти. Тези обстоятелства не са изследвани от административния орган в производството по отнемане на лиценза, независимо от това, че в становищата преди заседанието на 16.09.2015 г. на Н., на зам. министъра на енергетиката, на зам. министъра на икономиката и на Министерство на външните работи изрично е указано, че следва да се установи на какъв етап се намира обратният трансфер на противопехотните мини към Република Гърция. Установяването на това обстоятелство е било и от значение относно мотивирането на отнемането на лиценза на основание извършване на действия от страна на жалбоподателя, имащи да последица дискредитирането на Република Б. като добросъвестен изпълнител на поети международни задължения по ратифицираната О. конвенция. Не на последно място следва да се има предвид също така, че преценката за отнемане на лиценз по целесъобразност от страна на М. съвет не е сред изрично посочените основания за отмяна по чл. 22, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ. В този случай законодателят не е предвидил възможност за преценка по целесъобразност от страна на административния орган при отнемането на един лиценз, поради и което за него не е съществувало правната възможност да обоснове отнемането на лиценз с мотив „по целесъобразност“.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е незаконосъобразно, а жалбата е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на

разноски от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 1862 лева, представляваща внесена държавна такса в размер на 50 лева и реално изплатено възнаграждение за един адвокат в размер на 1 812 лева. По направеното от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съдът намира същото за неоснователно, тъй като адвокатското възнаграждение в размер на 1812 лева не е прекомерно с оглед на фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от изпълнителния директор Д. М., Решение по т. I, т. 7 от Протокол № 9/16.09.2015 г. на М. съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА МЕЖДУВЕДОМСТВЕН СЪВЕТ ПО ОТБРАНИТЕЛНА ИНДУСТРИЯ И СИГУРНОСТ НА ДОСТАВКИТЕ КЪМ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ да заплати на [фирма], [населено място], представлявано от изпълнителния директор Д. М., с ЕИК:[ЕИК], сумата в размер на 1 862 /хиляда осемстотин шестдесет и два/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

